

Pn̄ia effectus minister est sacerdos: quō est remissio peccati actualis & c. iij. par. titu. xxij. ca. ij. §. iij. circa finem. ibi. Est ergo quarta opinio. fo. cxxv. co. ij.
 Pœnitentia solennis quomodo inducit irregularitatem & quare & pro quo crimine imponitur talis pœnitentia. iij. par. titu. xxvij. ca. vj. §. j. per to. fo. cxliij. co. iij.
 Pœnitentis vtrum magis debet esse gratus q̄ innocens. iij. par. titu. v. ca. xij. infra medium. ante. fo. xliij. colū. iij. & fo. xliij. co. j.
 Pœnitentię virtutes siue vtilitates sunt: virtutum restitutio: meritō restitutorio: p̄ctōrū emūdatio: aiā renovatio: tribulationū evitatio: bonorum ecclesie participatio: & p̄miorū p̄paratio. ibi. §. iij. per to. fo. xliij. co. ij.
 Pœnitentię excellentia quō non solum patet ex multiplici fructu: sed & principaliter ex tribus. quia est in principali potentia: quia est nobis vniuersalis: & quia omnium virtutū prima & c. ibi. §. v. p. to. fo. eo. co. ij.
 Pœnitentię quilibet electus quō habeat moueri inter timorem & spem v. nec p̄sumat nec desperet. ibidem. §. vj. per to. fo. eo. co. iij.
 Pœnitentię nuptiæ quæ sunt: & quid significant sex hydrice in istis nuptijs. iij. par. titu. xv. ca. xxx. §. j. & iij. per to. fo. eo. co. j. & iij.
 Pro pœnitentia siue confessione quomodo nihil debet exigi. ij. par. titu. i. ca. v. §. xvj. circa medium. ibi. Item nec pro pœnitentia. fo. xij. co. j.
 Pœnitentia virtualis quomodo assimilatur nauī: & quæ exiguntur ad veram pœnitentiam. ij. par. titu. ij. ca. j. §. xxv. per totum. fo. lx. co. j. & ij.
 Pœnitentis hominis fortitudo quō prouenit ex quatuor. ij. par. titu. ix. cap. xv. §. ij. circa medium. ibi. Tertium est fortitudo. fo. clxx. co. j.
 Pœnitentiam infructuosam quando confitens facit de peccatis confessio: & vtrum teneat iterare p̄niam vel cōfessionem. ij. par. titu. ix. ca. viij. §. iij. per to. fo. clxij. co. iij.
 Pœnitentiam vel confitentem quando non intelligit confessor: quid tunc facere debet. ij. par. titu. xvij. capitu. xv. per totum. fo. clvij. co. ij.
 Pœnitentiā in curia Romana quæ auctoritate ab soluedi habent. ij. par. titu. xvij. ca. xij. §. iij. per to. fo. clvij. co. ij.
 Pœnitentiales canones qui sunt: & sunt numero. xlvi. & per ordinem declaratur. iij. par. titu. xij. capitu. xxj. §. v. per totum. fo. clxj. co. ij. & iij.
 Pœnia spūalis quomodo est infligenda per distinctionem. s. an imponitur a canone: an imponitur ab homine: hoc declaratur. ij. par. titu. iij. cap. xij. §. ij. post medium. ibi. Notandum q̄ in pœnis. fo. lvij. co. ij.
 Pœnarum benignior est interpretatio facienda. Est vna de reg. iu. quæ & declaratur. ij. par. titu. xx. ca. vnico. sub l. i. in pœnis. fo. cxlvij. co. ij.
 Pœna pro crimine exterius commissio est determinata a iure: quō illa subdistinguitur. i. par. titu. iij. ca. xij. §. iij. ante medium. ibi. Est pœnia. fo. lxx. co. j.
 Pœnia grauis infligitur homini nō solum propter grauitatem culpæ: sed etiam propter alias causas. Et circa quāritatem peccati quadruplex gradus est attendendus & c. i. par. titu. xij. capitu. vj. §. ij. post medium. ibi. De pœnis quæ inferebantur. fo. cxxix. co. iij.
 Pœnia quam meretur peccator pro peccato mortali quæ est & quomodo deus recipit contritionem & c. & quō absoluitur a peccatis & c. iij. p. titu. xvij. ca. xxi. §. iij. p. to. fo. clxj. ca. ij.
 Pœniæ quare & quomodo homini infliguntur a deo propter peccata. iij. par. titu. xxix. ca. j. ante. §. i. cxliij. co. ij.
 Pœnas inferre deus homini in p̄senti vita quinq̄ de causis ibi. §. j. per to. fo. eo. co. ij. & iij.
 Pœnam pati quis a deo in p̄senti vita non solum pro culpa sua: sed etiam pro aliena ex tripli ratione. & quare & quomodo homo sustinere debet ista patienter. ibidem. §. ij. per to. fo. eo. co. iij.

Peccata dimissa a deo quō nunq̄ redeunt per culpā sequentē nec quoad pœnā. ibi. §. ij. per to. fo. eo. co. iij.
 Pœna nunq̄ inferitur pro culpamentali tantū in foro humano siue seculari siue ecclesiastico. Et culpa exterior quō variatur quadrupliciter & c. ibi. §. iij. per to. fo. cxliij. col. j.
 Pœna spiritualis quæ infligitur homini in foro ecclesiastico est eo quadruplex. ibi. §. v. per to. fo. eo. co. j.
 Pœniæ corporales quæ infliguntur homini in foro humano sunt multiplices. ibi. §. vj. per to. fo. eo. co. ij.
 Pœna substantiæ corporalis quomodo inferitur homini in foro ecclesiastico & seculari: & quare & propter quæ & c. ibi. §. vj. per to. fo. eo. co. ij.
 Pœniæ & culpæ hominis excusationes sunt septē. Et postq̄ semel punitus est non debet amplius puniri & c. ibi dem. §. vij. per to. fo. eo. co. ij.
 Pœnis multiplicibus quomodo visitatur deus in p̄senti & i purgatorio & peccata puniuntur tripliciter: & quō punit scientes. ibi. ca. ij. per to. fo. eo. co. iij.
 Pœnarum consideratio quas mundani sustinent pro peccatis adimplendis vel temporalibus quō est remediū n̄ræ patientiæ. iij. par. titu. ca. vj. §. xij. per to. fo. xx. co. ij.
 Pœnæ infernales describuntur. s. sub litera l. i. Infernus. & sub D. f. Damna torum.
 Pœnæ tres sunt mulier inflictæ ex parte corporis. ij. par. titu. ij. ca. j. §. ix. per to. fo. lxxxvj. co. ij.
 Percussio duplex prohibetur clericis episcopus non debet aliquem pro se verberare: sed per alium quando quis meruit: quomodo vario modo debet corrigere subditos & c. iij. par. titu. xij. ca. ij. §. ix. per to. fo. xxv. co. ij.
 Percutientes clericum vel religiosum quō & quando incurrit canonem. iij. par. titu. xij. ca. j. §. iij. per to. fo. cxxv. co. ij.
 Perdere non debemus timere bona temporalia propter seprem conditiones terrenorum. s. sub litera l. i. Infernus. & per totum. fo. cxxvj. co. ij. & iij.
 Perfectionē quō attingere p̄r aiā: & de triplici termino quē debet notare. ij. par. titu. i. ca. ij. §. v. per to. fo. vj. co. j. & ij.
 Perfectionis statū quomodo deus vocat aliquos vt Abraā. Gene. xij. & quō significat statū religionis & p̄fectionis. ij. parte titu. v. capitu. §. vj. ante medium. ibi. Quātum ad secundam. fo. lxxvij. co. j.
 Perfectionem trinam quomodo desiderat aiā. ij. par. titu. i. ca. j. §. j. circa finē. ibi. Trinā em perfectionē. fo. v. co. iij.
 Perfectio v̄talis est via qua immediate itur ad cœlū in q̄ consistit ipsa p̄fectio: q̄ sunt ipsi effectus & signa. & c. §. i. p. titu. v. ca. ij. §. ij. ante medium. ibi. Quarta via est. f. lxxxij. co. ij.
 Perfectionis status est a Christo effectiue inchoatus: quomō nunc status sumitur, quid dicitur perfectū: quō est in varijs statibus & c. ij. par. in prologo. §. v. & vi.
 Perfecti & religiosi de q̄bus stare debēt in iudicio siue cōtendere. iij. par. titu. vj. ca. j. §. ij. ante medium & post. fo. xl. co. ij.
 Perfectionis status in religione in quo consistit. Est enim triplex perfectio ad quā illarū ordinatur religio: sed & eius perfecta charitas dicitur triplex. iij. par. titu. vj. ca. j. per to. ante. §. fo. cxxvij. co. ij. & iij.
 Perfectionis statū q̄n q̄s dicitur habere. quō alij sunt in statu perfectionis vt epi & religiosi, & quare plus epi q̄ religiosi & ad perfectionē pertinent aliquid tripliciter & c. ibi. §. j. per totum. fo. cxxxix. co. j.
 Perfectionem religionis non minuit habendo aliquid in cōmuni. ibi. §. ij. per to. fo. eo. co. ij.
 Perfectus quō religiosus sit per professionē quæ in diuersis religionibus diuersimode exprimitur. ibi. §. iij. circa medium. ibi. Fit autem quis. fo. eo. co. iij.
 Perfectio hominis in quo consistit imitatio. s. de i. iij. par. titu. xj. ca. j. §. ij. ante medium. ibi. Vbi notandum. f. cxxv. co. ij.
 Perfectio quō sumitur dupliciter. quæ dā personalis & quæ dā statualis, quæ est perfectio patrie & q̄ vj. & quæ naturalis: & quō religiosi et p̄lati debent esse perfecti, et quō perfectio vario modo accipitur. ibi. titu. xij. ca. ij. §. xij. a p̄. v. l. q̄ ad medium. fo. cxj. co. j. ij. & iij.
 Perfectionis paupertas quæ est: & habere aliqua in commune vtrū diminuit perfectionem & c. habetur de super. materia valde longa. ibi. & per omnes seq. §.
 Peregrini & viatores etiam negotiatores si sine licentia